असकृच्चाब्रुवं राजञ्छोकवेगपरिप्लुतः। अहो वत कृतं पापं मयेदं क्षत्रधर्म्मणा। ०१६०
गुरुर्द्विजातिर्धर्म्मात्मा यदयं पीडितः शरैः। ततो न प्राहरं भूयो जामदग्न्याय भारत।
अथावताप्य पृथिवीं पूषा दिवसक्षये। जगामास्तं सहस्रांशुस्ततो युद्धमुपारमत्।
इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि अम्बोपाख्यानपर्व्वणि भीष्मरामयुद्धे भीष्मपश्चात्तापे अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥१८०॥
॥ भीष्म उवाच ॥ आत्मनस्तु ततः सूतो हयानाञ्च विशाम्पते। मम चापनयामास शल्यान् कुशलसम्मतः।
स्नातोपवृत्तैस्तुरगैर्लब्धतोयैरविक्लमैः। प्रभाते चोदिते सूर्य्ये ततो युद्धमवर्त्तत।
दृष्ट्वा मां तूर्णमायान्तं दंशितं स्यन्दने स्थितं। अकरोद्रथमत्यर्थं रामः सज्जं प्रतापवान्। ०१६५
ततोऽहं राममायान्तं दृष्ट्वा समरकाङ्क्षिणं। धनुःश्रेष्ठं समुत्सृज्य सहसाऽवतरं रथात्।
अभिवाद्य तथैवाहं रथमारुह्य भारत। युयुत्सुर्जामदग्न्यस्य प्रमुखे वीतभीः स्थितः।
ततोऽहं शरवर्षेण महता समवाकिरं। स च मां शरवर्षेण वर्षन्तं समवाकिरत्।
संक्रुद्धो जामदग्न्यस्तु पुनरेव सुतेजितान्। सम्प्रैषीन्मे शरान् घोरान् दीप्तास्यानुरगानिव।
ततोऽहं निशितैर्भल्लैः शतशोऽथ सहस्रशः। अच्छिदं सहसा राजन्नन्तरीक्षे पुनःपुनः। ०१७०
ततस्त्वस्त्राणि दिव्यानि जामदग्न्यः प्रतापवान्। मयि प्रयोजयामास तान्यहं प्रत्यषेधयं।
अस्त्रैरेव महाबाहो चिकीर्षन्नधिकां क्रियां। ततो दिवि महान्नादः प्रादुरासीत् समन्ततः।
ततोऽहमस्त्रं वायव्यं जामदग्न्ये प्रयुक्तवान्। प्रत्याजघ्ने च तद्रामो गुह्यकास्त्रेण भारत।
ततोऽहमस्त्रमाग्नेयमनुमन्त्र्य प्रयुक्तवान्। वारुणेनैव तद्रामो वारयामास मे विभुः।
एवमस्त्राणि दिव्यानि रामस्याहमवारयं। रामश्च मम तेजस्वी दिव्यास्त्रविदरिन्दमः। ०१७५
ततो मां सव्यतो राजन् रामः कुर्व्वन् द्विजोत्तमः। उरस्यविध्यत् संक्रुद्धो जामदग्न्यः प्रतापवान्।
ततोऽहं भरतश्रेष्ठ सञ्चसीदं रथोत्तमे। ततो मां कश्मलाविष्टं सूतस्तूर्णमुदावहत्।
ग्लायन्तं भरतश्रेष्ठ रामबाणप्रपीडितं। ततो मामप्रयान्तं वै भृशविह्वलचेतसं।
रामस्यानुचरा हृष्टाः सर्व्वे दृष्ट्वा विचुक्रुशुः। अक्षतव्रणप्रभृतयः काशिकन्या च भारत।
ततस्तु लब्धसंज्ञोऽहं ज्ञात्वा सूतमथाऽब्रुवं। याहि सूत यतो रामः सञ्जोऽहं गतवेदनः। ०१८०
ततो मामवहत् सूतो हयैः परमशोभितैः। नृत्यद्भिरिव कौरव्य मारुतप्रतिमैर्गतौ।
ततोऽहं राममासाद्य बाणवर्षैश्च कौरव। अवाकिरं सुसंरब्धः संरब्धश्च जिगीषया।
तानापतत एवासौ रामो बाणानजिह्मगान्। बाणैरेवाच्छिनत्तूर्णमेकैकं त्रिभिराहवे।
ततस्ते मुदिताः सर्व्वे मम बाणाः सुदंशिताः। रामबाणैर्द्विधाच्छिन्नाः शतशोऽथ सहस्रशः।
ततः पुनः शरं दीप्तं सुभद्रं कालसम्मितं। असृजं जामदग्न्याय रामायाहं जिघांसया। ०१८५
तेन त्वभिहतो गाढं बाणवेगवशङ्गतः। मुमोह समरे रामो भूमौ च निपपात ह।
ततो हाहाकृतं सर्व्वं रामे भूतलमाश्रिते। जगत् भारत सम्विग्नं यथाऽर्कपतने भवेत्।
तत एनं समुद्विग्नाः सर्व्व एवाभिदुद्रुवुः। तपोधनास्ते सहसा काश्या च कुरुनन्दन।